

**Κυριακή 12 Αύγουστου 2012. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φωτίου
καὶ Ἀνικήτου. Ἦχος α'. Ἐωθινὸν ι'.**

Εἶδησις: Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν τῇ ιγ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς ἁγίας Μεταμορφώσεως. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· *Τὰς ἔσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς... Κυκλώσατε λαοὶ Σιών...Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν...δευτεροῦντες τὸ α'.* Δόξα...,τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ὅπερ εἶπομεν ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· *Τὸν γνόφον τὸν νομικόν...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.* Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· *Τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Δεδοξασμένη ὑπάρχεις ἐν γενεαῖς γενεῶν...Οἱ συνεχόμενοι θλίψεσιν ἀδοκῆτοις Ἀγνή...Ἀνεκαινίσθη ὁ κόσμος...Δόξα, Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ὅπερ εἶπομεν ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα, Καὶ νῦν... τῆς ἑορτῆς· Μετεμορφώθεις ἐν τῷ ὄρει...Ἀπόλυσις.*

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, κανόνα καὶ οἴκους τῆς Θεοτόκου οὐ λέγομεν. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· *Ἐπὶ τοῦ ὄρους Μετεμορφώθης...*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ *Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον*. Εἰς δὲ τὸ *Κύριε ἐκέκραξα...ίστῶμεν* στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τὰς ἔσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς...*Κυκλώσατε λαοὶ Σιών...Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν...ἀνατολικὸν ἔν· Εὐφράνθητε οὐρανοὶ...τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα γ', ἅπερ εἶπομεν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς· Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμμεῖτο...Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητάς...Εἰς ὄρος ὑψηλόν...τοῦ Ὁσίου προσόμοια γ'· Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον...Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου...Ὁξυγράφου ὡς κάλαμος... Δόξα..., τοῦ Ὁσίου· Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη...Καὶ νῦν..., τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Τὴν Παγκόσμιον δόξαν...Εἵσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα Καὶ νῦν..., τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν τὴν οἰκουμένην... Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τῷ πάθει σου Χριστέ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· *Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις...Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς...Γυναῖκες Μυροφόροι μύρα φέρουσαι...Δόξα..., τοῦ Ὁσίου· Ὅσιε Πάτερ...Καὶ νῦν..., τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ... Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτικὸν, τὸ ἀναστάσιμον· *Τοῦ λίθου σφραγισθέντος... Δόξα..., τῆς ἑορτῆς· Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...Καὶ νῦν..., τὸ Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.***

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτικά εἰς τὸν ἔσπερινὸν λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· *Μίαν τρισυπόστατον Ἀρχὴν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...μετὰ τὸ τρισάγιον, ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς, μόνον· Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.*

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν..., τῆς ἑορτῆς· Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τὸν τάφον σου Σωτήρ...Δόξα· Σταυρῷ προσηλωθεῖς...Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν καὶ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα...Δόξα· Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς...Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν καὶ ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια...Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ι' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ· Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ β' τῆς ἑορτῆς, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ τοῦ Ὁσίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Σταυρὸν χαράξας...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορ-

φώθης...Εἶτα κάθισμα τοῦ Ὁσίου· Τὰ κατορθώματα τῆς πολιτείας σου... Δόξα...Καὶ νῦν...,τῆς ἑορτῆς, ἅπερ εἶπομεν ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ἐξανέστης ὡς Θεός... καὶ ὁ οἶκος· Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἕξαποστειλάριον, τὸ ι' ἀναστάσιμον· Τιβεριάδος θαλασσο...καὶ τῆς ἑορτῆς· Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε...Εἰς τοῦ αἶνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὑμνοῦμέν σου Χριστέ...Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας...Ὁ τὸν Ἄδην σκυλεύσας...Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν...καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια δ', ἅπερ εἶπομεν ἐν τῇ α' ἡμέρᾳ· Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους...Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος...Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σὲ τεχθέντα...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, τὸ Ι' Ἐωθινὸν ἰδιόμελον· Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...Δόξα...,τῆς ἑορτῆς· Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὠρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἐκ τοῦ β' κανόνος τῆς ε' ᾠδῆς τῆς ἑορτῆς εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...τῆς ἑορτῆς· Μετεμορφώθεις ἐν τῷ ὄρει...τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἀγίου τῆς μονῆς...Δόξα, ἡ ὑπακοή

τοῦ ἤχου· Ἡ του ληστοῦ μετάνοια...Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως· Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς ἦτοι: Ἀπόστολος· Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν...(Κορ. δ' 9-16), ὁ ζήτει τῇ δεκάτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Εὐαγγέλιον· Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ...(Ματθ. ιζ' 14-23), ὁ ζήτει τῇ δεκάτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...τὸ· Ἄξιόν ἐστιν... Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοί· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.